

3 באוגוסט 1998

לכבוד

שלום רב,

אני כותב לכם מכתב זה ברגשות מעורבים.

בחלוף שש שנים כמנכ"ל החברה, הגיע פרק חיים נוסף לסיימו ואני עם הפנים לעתיד.

אם היה דבר שגרם לי להתלבט רבות, לפני שהחלטתי על סיום תפקידי היתה זו מערכת היחסים והקשרים המיוחדים עם עובדי החברה.

החלטת הממונה על ההגבלים העסקיים והסכם כור-כלל והשלכותיו לגבי משאב

לא להתייחס לשמועות על מינויים, תפקידים, מבנה.

כפי שאתם מכירים אותי כשמתגבש משהו אני מודיע ולא מפריח שמועות לכן אני מבקש לא להתייחס לספקולציות שבודאי יסתובבו על מבנה אפשרי על איוש אפשרי.

שום דבר אמיתי לא ידלוף. כאשר יהיה סיכום או החלטה הם ימסרו בדיוק כמו ההודעה על סיום תפקידי.

כבר הסברתי במספר כנסים על השלכות של ריכוזיות, של מדיניות של מיקוד והדבר בא לידי ביטוי עכשיו גם במשאב.

בעתיד, כך נראה לי, כל חברה במשאב תתנהל כתברה בפני עצמה בלי מסגרת הגג של משאב.

לפנינו תקופה קשה של משבר כלכלי נמשך ושם המשחק עכשיו לא השקעות, התרחבות, רכישות אלא כניסה לבונקר מבחינת התרחבות עסקית, שמירה על הכסף לזמנים טובים יותר כי הכסף עכשיו יקר.

החברות חייבות להתייעל כי חברה שלא תצמצם הוצאות ולא תתייעל תמצא את עצמה במשבר או שהמנהל שלה ימצא את עצמו בלחצים מלמעלה.

אני מתכוון לעצב עד סיום תפקידי את תוכנית העבודה והאסטרטגיה לשנה הבאה וזה יהיה המוטו: התייעלות, צמצום הוצאות, הגדלת רווחיות או לפחות שמירה על רווחיות.

היו אלה שנים של פעילות אינטנסיבית במהלכן היו תקופות לא קלות אבל הרבה תקופות של שגשוג כלכלי.

העובדה שהיתה לי יד בעיצוב דמותה של החברה ממלאת אותי בסיפוק לא מבוטל.

אינני נפרד עדין שכן אמשך לכהן כמנכ"ל בתקופה הקרובה עד לביצועו של רה ארגון הקבוצה. אני מבקש כי בתקופה הקרובה ועד להחלטה סופית בדבר הרה-ארגון התנהלו העסקים בדרך של "עסקים כרגיל".

בברכה,

יוסי רוזן